

POSWARZYĆ SIĘ (12) *vb pf*

się (10), się (2).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *jasne* (w tym 1 r. błędne znakowanie).

inf poswarzyć się (1). ◇ *fut 3 sg* poswarzy się (1). ◇ *3 pl* poswarzą się (2). ◇ *praet 3 pl m pers* poswarzyli się (5). ◇ [3 *du m pers* poswarzyła się (*cum nm*).] ◇ *plusq 3 sg f* była się poswarzyła (1). ◇ *part praet act* poswarzywszy się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w.

Pokłócić się, wejść w spór; rixari PolAnt, Cn; committere rixam, compugnare, concertare verbis, contendere (iurgio), delitigare, iurgare, iurgari (verbis), velitari (labris) Cn (12) : LibMal 1543/70; Minorytę MniŹy na dwie Źie Sekcie rozdzielili y roŹtárgnęli poŹwárzywŹy Źie. KrowObr 137, 146; RejZwierz 135; Thego theŹ cŹáfu poŹwárzyli Źie poŹłowie Cefárfcy dwá/ Heldus y Gránwelan BielKron 218, 399v, 410v; [A miáá niewolnicá twoiá dwá Źyny/ y poŹwárzyłáŹá Źię obá ná polu BudBib 2.Reg 14/6 (Linde)].

poswarzyć się o co (2): *RejZwierz 42; Potym gdy dwá boŹzkowie poŹwárzyli Źie o Źpiewanie cudnieyŹe wierŹow/ Phebus á Pán/ dáli Źie ná roŹłádek MidáŹowi krolowi BielKron 26.*

poswarzyć się z kim (3): *RejZwierz 42; Gdy Źie kto s kim poŹwárzy á vderzy nie Źzkodliwie/ ma opráwić á Źyw zoŹtác winny/ á ieŹli vmárl ma dáć gárdło zań BielKron 44v, 40.*

W przeciwstawieniach: »poswarzyć się ... pojednáć« (1): *Dwá Źię Arcybifkupow poŹwárzy/ ieden ie Patryárchá poiedna. SkarJedn 60.*

Synonimy: powadzić się, zwaŹnić się.

Formacje wspólrzeczne cf SWARZYĆ.

Cf POSWARZĄCY SIĘ